

A Debreceni Ítéltábla a Farkas és Nagy Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: Dr. Nagy Zsolt ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe, Cg. ...) felperesnek-, felszámoló szervezet neve (felszámoló szervezet címe, felszámolóbiztos: Dr. Kárpáti Péter - felszámolóbiztos címe) felszámoló által képviselt alperes neve (alperes címe, Cg. ...) I. r. és a Dr. Gál Ferenc Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: Dr. Gál Ferenc ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) II. r. alperes ellen szerződés megtámadása iránti indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 2012. október 16. napján kelt, 7.G.15-12-040117/5. számú ítélete ellen a II. r. alperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés alapján indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a II. r. alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 285 750 (Kettőszáznyolcvanötezer-hétszázötven) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A fellebbezéssel támadott ítéletében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a ...-i 0129/2. hrsz. alatt nyilvántartott, kivett művelési ágú, üzem megnevezésű, 7282 m² térmértékű ingatlanra az alperesek által a 2012. január 2. napján kötött adásvételi szerződés érvénytelen. Kötelezte a II. r. alperest, hogy az ingatlant 15 napon belül adja az I. r. alperes birtokába és annak tűrésére, hogy az I. r. alperes tulajdonjogát - eredeti állapot helyreállítása jogcímén - az ingatlan-nyilvántartásba be- illetve visszajegyezzék. Az ítélet jogerőre emelkedése esetére megkereste a ...-i Körzeti Földhivatalt a felperes tulajdonjogának visszajegyzése érdekében. Kötelezte a II. r. alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 2 071 500 Ft perköltséget, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az ítélet indokolása szerint a határozatát az alábbi - a fellebbezés elbírálása szempontjából releváns - tényekre alapította:

A 2011. július 4. napján benyújtott hitelezői kérelemre indult eljárásban a Nyíregyházi Törvényszék a 2011. augusztus 29-én kelt és - fellebbezési eljárásban helybenhagyottan -

2012. január 13. napján jogerőre emelkedett 8.Fpk.15-11-001102/6. számú végzésével elrendelte a Cg. ... cégjegyzék számú „TT.” Korlátolt Felelősségű Társaság felszámolását, amelynek közzététele az elektronikus cégközlönyben 2012. március 1. napján megjelent közleményben történt meg. A bíróság az adós felszámolását elrendelő végzését a 2012. március 22. napján hozott és az elektronikus cégközlönyben 2012. március 23-án közzétett végzésével kiegészítette akként, hogy az adós cégneve 2012. október 7-i hatállyal MT. Korlátolt Felelősségű Társaságra változott, majd a 2012. október 18-án hozott 2012. november 7-én közzétett végzésében kiegészítette azzal, hogy az adós 2011. április 11. napjától kezdődően egyszemélyes gazdasági társaság, tulajdonosa - a SZ. Korlátolt Felelősségű Társaság (a továbbiakban: II. r. alperes).

2012. január 2. napján az I. r. alperes, mint eladó és a II. r. alperes, mint vevő ingatlan adásvételi szerződést írtak alá, amely szerint a II. r. alperes 45 000 000 Ft nettó vételárért (amelyből a telek értéke nettó 9 000 000 Ft, a felépítmény értéke nettó 36 000 000 Ft) megvette az I. r. alperes kizárólagos tulajdonában lévő rakamazi 0129/2. hrsz. alatt nyilvántartott ingatlant.

A szerződés 5.) pontjában rögzítésre került, hogy a vevő a vételárát a szerződés aláírásával egy időben beszámítással fizeti meg az eladónak a felek között fennálló egyéb gazdasági kapcsolat keretében, külön okiratba foglalva. Ez alapján az adásvételi szerződésben foglalt vételár megfizetését „a mai napon teljesítettnek tekintik és egymással szemben e szerződésből kifolyólag egyéb követelésük nem áll fenn”. Az eladó a szerződés aláírásával hozzájárult ahhoz, hogy a vevő a tulajdonjogát - vétel jogcímén 1/1 tulajdoni hányadban - az ingatlan-nyilvántartásba bejegyeztesse. A ...-i 0129/2. hrsz. alatti ingatlan tulajdoni lapjára az illetékes körzeti földhivatal a benyújtott adásvételi szerződés alapján a II. r. alperes tulajdonjogát 2012. január 16-i hatállyal bejegyezte, az ingatlant terhelő és az ... Zrt. 150 000 000 Ft összeg erejéig fennálló keretbiztosítéki jelzálogjoga és a szintén az ... Zrt. 25 000 000 Ft legmagasabb összegig terjedő keretbiztosítéki jelzálogjoga bejegyzésének változatlanul hagyása mellett.

Az I. r. alperes felszámolója a hitelezőket hitelezői választmány választása céljából 2012. június 20. napjára összehívta amelyen - egyebek között - tájékoztatást adott a 2012. január 2-án aláírt adásvételi szerződésről is.

A II. r. alperest az I. r. alperessel szembeni felszámolási eljárásban a felszámoló a 40 napos határidőn belül bejelentkezett hitelezők körében nem vette nyilvántartásba.

A felperes a bejelentett 42 862 284 Ft tőke és annak késedelmi kamatai követelésével az I. r. alperesnek nyilvántartásba vett hitelezője. A felperes az elsőfokú bírósághoz 2012. szeptember 6. napján érkezett keresetében a Cstv. 40. §-a (1) bekezdésének c.) pontja és a Ptk. 237. §-ának (1) bekezdése alapján kérte az alperesek között 2012. január 2. napján létrejött adásvételi szerződés érvénytelenségének a megállapítását, az eredeti állapot helyreállítását, az illetékes földhivatal megkeresését az I. r. alperes tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba történő visszajegyzése érdekében, valamint - a II. r. alperes kötelezését az ingatlannak az I. r. alperes részére történő birtokba adására.

Az I. r. alperes a kereset teljesítését nem ellenezte, mivel a támadott szerződés álláspontja szerint is sérti a hitelezői érdekeket. Ugyanakkor arra hivatkozva, hogy az ingatlannak az I.

r. alperes felszámolási vagyonába történő visszaszerzése iránt az I.r. alperes nevében a felszámoló is pert indított a II. r. alperesnél a Szolnoki Törvényszéken, ennek a 8.G.20.272/2012. számú pernek a jogerős befejezéséig kérte a jelen per tárgyalásának a felfüggesztését.

A II. r. alperes a kereset elutasítását arra hivatkozással kérte, hogy a felperes kereseti kérelme több okból sem teljesíthető.

Egyrészt azért, mert a Nyíregyházi Törvényszéknek az I. r. alperes felszámolását elrendelő 8.Fpk.15-11-001102/15. számú végzése olyan érdemi hibákban szenvedett, amelynek kijavító végzéssel történt kijavítása illetőleg kiegészítése törvényellenes, ez pedig kérdésessé teszi, hogy az I. r. alperes 2012. március 1-jétől felszámolás alatt állónak, a felperes pedig az I. r. alperes hitelezőjének tekinthető. Azt állította, hogy a felperes a 90 napos perindítási határidőt nem tartotta be.

Arra hivatkozott, hogy az alperesek között az adásvételi szerződés megkötésére pozíció lezáró nettósítás alapján került sor, így annak a Cstv. 40. §-a (1) bekezdésének c.) pontja alapján történő megtámadása a törvény 40. §-a (4) bekezdésének a.) pontja értelmében kizárt.

Előadva, hogy az I. r. alperes felszámolási eljárásában a közzétételi végzés ellen jogorvoslati kérelmet terjesztett elő, e kérelmének jogerős elbírálásáig a II. r. alperes is kérte a jelen per tárgyalásának felfüggesztését.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adó ítélete jogi indokolásában kifejtette: a felperes - mivel okirattal igazolta az adásvételi szerződésről a 2012. június 20-i időpontban történt tudomásszerzését - a keresetlevél 2012. szeptember 6-i benyújtásával betartotta a Cstv. 40. §-a (5) bekezdésének f.) pontja szerinti perindítási határidőt. Ezért a keresetét érdemben kellett elbírálni. Ennek nem előkérdése sem a Szolnoki Törvényszék előtt folyamatban lévő - az I. r. alperes által a II. r. alperes ellen indított - polgári per tárgya, sem pedig a II. r. alperes által hivatkozott a felszámolási eljárásban előterjesztett jogorvoslati kérelmének mikénti elbírálása. (Éppen fordítva: az alperesek egymás közötti pere mikénti eldöntésének képezi előkérdését a jelen per tárgya, mivel az érvényesség kérdésében történő állásfoglalás alapján lehet csak vizsgálni, hogy a szerződéses köteleket a felek teljesítették-e, a szerződéstől való elállásra sor kerülhet-e.) Az alperesek felfüggesztés iránti kérelme ezért nem volt teljesíthető. Az I. r. alperessel szembeni felszámolási eljárás közzétételének kezdő időpontja - miként a felperes hitelezői minősége is - ténykérdés, ami a jelen esetben egyértelműen megállapítható.

A pozíció lezáró nettósítás fogalmát „A tőkepiacról” szóló 2001. évi CXX. törvény 5. §-a (1) bekezdésének 107.) pontja meghatározza. Az alperesek közötti adásvételi szerződést rögzítő okirat - a II. r. alperes által hivatkozott - 5.) pontja azonban nem utal az e rendelkezésben meghatározott valamennyi pénzügyi ügyletre illetve szerződés nem teljesítésére, vagy egyéb felmondási eseményre. Az adott esetben az alperesek ilyenek megállapítására alkalmas külön okirati bizonyítékot nem szolgáltatottak, illetve azok beszerzésére bizonyítási indítványt sem terjesztettek elő. Az elsőfokú ítélet indokolása szerint ezért semmivel sem igazolt, hogy pozíció lezáró nettósítás történt volna, sőt ennek éppen az ellenkezője állapítható meg.

A Cstv. 40. §-a (1) bekezdésének c.) pontja alapján kialakult következetes bírói gyakorlat szerint a hitelező előnyben részesítése a vételár beszámítással történő megfizetésének kikötésével megvalósul, ha a vevő - más hitelezőktől eltérően - a megkötött adásvételi szerződés eredményeként a beszámítás folytán az adóssal szemben fennálló teljes követeléséhez hozzájut; a beszámítás jogszerűségének vagy jogszerűtlenségének nincs jelentősége, és az a jelen perben nem is vizsgálható.

Ezért a felperes a felszámolás alá került I. r. alperesnek a II. r. alperessel kötött adásvételi szerződését - figyelemmel az I. r. alperes jogelismerő nyilatkozatára - a Cstv. 40. §-a (1) bekezdésének c.) pontja alapján megalapozottan támadta meg, melynek következtében a szerződés érvénytelensége folytán az eredeti állapot helyreállítása szükséges, azaz az ingatlan tulajdonjogának az I. r. alperes részére történő visszajegyzése, az ingatlan birtokba adása, illetőleg a vételárról való rendelkezés.

Az elsőfokú bíróság helyesen ennek megfelelően döntött. Ugyanakkor felperesnek a további kereseti kérelmet elutasította azzal indokolva, hogy a beszámítással történt teljesítésre tekintettel az I. r. alperesnek a II. r. alperesnek a javára a vételár visszafizetésére kötelezéséről nem rendelkezhetett, és a II. r. alperes az erre irányuló, az ítélet jogerőre emelkedésével az érvényesíthetőség létszakába lépő igényét a felszámolási eljárás során érvényesítheti. E döntését azzal is indokolta, hogy a II. r. alperes arra irányuló igénye előterjesztésének hiányában a perben nem volt lehetőség az ingatlanon a II. r. alperes által esetlegesen elvégzett beruházások elszámolására sem.

Az ítélet ellen a II. r. alperes fellebbezett.

Elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, valamint a felperesnek a perköltségében marasztalását kérte.

A fellebbezése indokolásában arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete több okból jogszabálysértő.

Előadta: a felperes által benyújtott keresetlevél nem felelt meg a Pp. szabályainak, ugyanis a felperes nem igazolta, hogy megkereste volna az alpereseket a per előtt az eredeti állapot helyreállítása érdekében. Emiatt a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani.

A II. r. alperes a fellebbezése indokolásában is hivatkozott arra, az adott esetben nem történt meg az I. r. alperes felszámolása kezdő időpontjának a Cstv. kogens rendelkezése szerint a cégközlönyben való szabályos és törvényes végzéssel való közzététele. Így a Cstv. szerint az I. r. alperes felszámolása a mai napig nem kezdődött meg törvényesen, a felperes keresetét ezért el kell utasítani. Korábbi nyilatkozatait fenntartva előadta, hogy a felszámolást elrendelő végzés törvényellenes, olyan érdemi hibákban szenvedett, amely hibákat a Pp. szabályai szerint kijavító végzésekkel orvosolni nem lehetett volna, hanem egy törvényes és teljesen új végzést kellett volna hozni és azt új időponttal megjelentetni a cégközlönyben. Ez az új időpont lett volna a felszámolás kezdő időpontja a Cstv. rendelkezéseinek megfelelően.

Fenntartotta azt is, miszerint a felperes akkor is elmulasztotta a keresetindítási határidőt, ha a felszámolási eljárás kezdő időpontját (az előzőekben kifejtett álláspontja ellenére) 2012. március 1. napjának tekintjük. Tévesnek tartotta az elsőfokú bíróságnak a Cstv. 40. §-ának (5) bekezdésével kapcsolatos jogértelmezését, miszerint más időponttól számítandó határidő a felszámoló és a hitelező tekintetében. Álláspontja szerint ilyen jogi értelmezés

esetén nincs értelme annak a törvényi megfogalmazásnak, miszerint „...a hitelező akkor is jogosult a szerződés megtámadására...”.

A II. r. alperes szerint az adott esetben az alperesek közötti szerződésnek a Cstv. 40. §-a (1) bekezdésének c.) pontja alapján történő megtámadására a felperes jogosult hitelezőnek nem tekinthető. Állította: 2012. január 16-án, amikor a perbeli adásvételi szerződés alapján a tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése megtörtént, a felperes nem volt hitelezője az I. r. alperesnek, mert az I. r. alperes 2012. január 16-a előtt - 2012. január 6. napján - a felperes minden akkori követelését kifizette és azt a perben igazolta is. A felperes tehát egy olyan jogügyletet támad, amely jogügylet megkötése és ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése időpontjában a felperesnek nem volt semmilyen követelése az I. r. alperessel szemben. Következésképp nem volt olyan felperesi érdek, amely sérülhetett volna a perbeli szerződésnek az alperesek általi megkötésével.

Mindezekon túlmenően - a fellebbezés szerint - amennyiben a perbeli szerződés szerinti vételárnak a szerződés alapján beszámítással történő kifizetése érvénytelennek minősül, úgy ugyan ezen logika alapján érvénytelen az I. r. alperes által a felperes részére 2012. január 6-án 39 856 531 Ft összegű felperesi számla 100%-os kifizetése is, mert ezzel a kifizetéssel az I. r. alperes a többi hitelezőhöz képest a felperest előnyben részesítette.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte lényegében annak helyes indokai alapján. Hangsúlyozta: alaptalan a II. r. alperesnek az a hivatkozása, miszerint köztudású tény lenne, hogy fedezet elvonó szerződést kötött. Az ingatlan-nyilvántartás közhitelessége és a köztudomás között ugyanis nem lehet egyenlőséget tenni.

Álláspontja szerint a fellebbezésnek a hitelezői pozíció hiányára vonatkozó érvelései pedig azért alaptalanok, mert a csódtörvény nem szűkíti le a megtámadásra jogosultak körét aszerint, hogy a fedezet elvonás időpontjában állt-e fenn a követelés vagy sem. Önmagában a fedezet elvonó jogügylet léte keletkezteti a megtámadási lehetőséget a felszámolási eljárásba bejelentkezett hitelezők számára.

Az ítéletábrá a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f.) pontja szerint tárgyaláson kívül elbírálva az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között (Pp. 253. § (3) bekezdés) vizsgálta, így fellebbezés hiányában nem érintette annak a keresetet elutasító rendelkezését, a II. r. alperes fellebbezését pedig nem találta alaposnak.

A II. r. alperes a fellebbezésében arra helyesen hivatkozott, hogy a 2012. szeptember 6. napján indult jelen perben már alkalmazni kell a Pp. 124. §-a (2) bekezdése a.) pontjának - és az abban hivatkozott Pp. 125/A. § (2) bekezdésének -, a törvénybe a 2010. évi CLXXXIII. törvény 106. és 107. §-ával 2011. március 1-jei hatállyal beiktatott hatályos rendelkezéseit. E rendelkezésekből következően a jogi személy gazdálkodó szervezetek egymás közötti jogvitáiban a jogvita peren kívüli rendezése érdekében a felek előzetes egyeztetése, illetőleg annak a felperes részéről való megkísérlését igazoló okiratoknak a keresetlevéllel együtt történő benyújtása olyan perelőfeltétel, amelyek elmulasztása esetén a bíróság a Pp. 130. §-a (1) bekezdésének e) pontja és 124. §-ának (2) bekezdése alapján a keresetlevelet - hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve - idézés kibocsátása nélkül

elutasítja. Ennek elmaradása ugyanakkor a Pp. 157. §-ának a) pontja szerint nem permegszüntető ok és nem váltja ki a bíróságnak a Pp. 158. §-ának (1) bekezdésében megállapított, a per hivatalbóli megszüntetése vonatkozó - az eljárás bármely szakaszában teljesítendő - kötelezettségét.

A Pp. 139. §-a az adott esetben is lehetővé tette a II. r. alperes számára, hogy a per első tárgyalásán, a felperes keresetére vonatkozóan előterjesztett ellenkérelmében a Pp. 125/A. §-ának (1) bekezdése szerinti perelőfeltétel - illetőleg annak a felperes részéről a (2) bekezdésének a-) pontja szerinti igazolásának - hiányára hivatkozva, a Pp. 124. §-a (2) bekezdésének a.) pontjára és 130. §-a (1) bekezdésének i.) pontjára utalással kérje a per megszüntetését. Ilyen kérelem előterjesztése esetén a Pp. 140. §-ának (1) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróságnak mindenekelőtt ebben a kérdésben kellett (volna) tárgyalnia és határoznia.

A felterjesztett iratokból azonban az volt megállapítható, hogy a II. r. alperes nem élt ezzel a lehetőséggel. A 2012. október 16. napján megtartott első tárgyalásról készült 7.G.15-12-040117/4. számú jegyzőkönyv tartalma szerint a II. r. alperes jogi képviselője a felperes tárgyaláson kiegészített kereseti kérelmére tett nyilatkozatában a per tárgyalásának felfüggesztésére irányuló elsődleges kérelmének előterjesztését követően érdemi védekezést terjesztett elő, a kereset elutasítása és a felperesnek a perköltségben való marasztalása iránt.

A II. r. alperes tehát a per érdemi tárgyalásába bocsátkozott, amelyre tekintettel - a fent kifejtettek szerint - az első fokon meghozott érdemi határozat felülvizsgálatára irányuló fellebbezési eljárásban a perelőtti kötelező egyeztetés elmulasztására eredménnyel nem hivatkozhat, mert ennek tényként történő megállapíthatósága esetén sincs lehetősége arra, hogy az ítéletábla ebben az eljárásban ebből az okból a pert megszüntesse.

A felperes és a II. r. alperes között keletkezett jogvita érdemi eldöntéséhez szükséges tények tekintetében az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta és eljárási szabálysértés nélkül helyesen állapította meg. Azt az ítéletábla a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Céginformációs és az Elektronikus Cégeljárásban Közreműködő Szolgálatától elektronikus úton hivatalból beszerzett közlemény és cégmásolat alapján csupán annyiban egészíti ki, hogy az I. r. alperes cégnevének „TT.” Korlátolt Felelősségű Társaságról MT. Korlátolt Felelősségű Társaságra történt megváltozása 2011. október 24-én került bejegyzésre, amelynek közzététele a cégközlöny 2011. november 17-i számában történt meg.

Az így kiegészített tényállást irányadónak tekintve is helytállónak tartja az ítéletábla az elsőfokú bíróság jogi következtetéseit, a perorvoslati kérelemmel támadott érdemi döntését és egyetért annak az elsőfokú ítéletében kifejtett indokaival is.

A fellebbezésben felhozottakkal összefüggésben az ítéletábla a következők kiemelését tartja szükségesnek:

Alapítan a II. r. alperesnek az a fellebbezési hivatkozása, miszerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a felperes keresetét érdemben bírálta el, tekintettel arra, hogy azt a Cstv. 40. §-ának (1) bekezdésében meghatározott 90 napos elévülési határidőn túl, elkészen terjesztette elő. Téves ugyanis az az álláspontja, hogy az adott esetben a felperes számára a kereset benyújtására nyitva álló, és az 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 40. §-ának (1) bekezdésében megállapított határidőt az I. r. alperes felszámolása elrendelésének a Cégközlönyben való közzétételétől - 2012. március 1-jétől kell számítani. A felperes az alperesekkel szemben előterjesztett keresetét „A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról”

szóló, többször módosított 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 40. §-a (1) bekezdésének c.) pontjára alapította, amelynek az I. r. alperes elleni felszámolási eljárást megindító hitelezői kérelem benyújtásának időpontjában, 2011. július 4. napján hatályos, jelen perben is irányadó rendelkezése értelmében az adós e törvényhely a), b), c) pontjaiban felsorolt szerződési keresettel történő megtámadására rendelkezésre álló határidő mind a hitelező, mind a felszámoló esetében a tudomásszerzéstől kezdődik.

Az I. r. alperes fellebbezési érvelésével szemben a Debreceni Ítéltáblának a MT. Kft. fizetéseképtelenségét megállapító és a felszámolását elrendelő Fpkf.III.30.952/2011/3. számú végzéséhez fűződő jogerőhatás, illetőleg a Cstv. 28. §-a (2) bekezdés e.) pontjára figyelemmel a jogerős végzés közzétételéről szóló közleménynek a Céglőnyben való megjelenési időpontja (2012. március 1-je) tényére tekintettel a jelen perben nem tehető az vitássá, hogy az I. r. alperes 2012. március 1-jei kezdő időponttal felszámolási eljárás alatt áll.

A Cstv. 40. §-a (1) bekezdésének c.) pontjában írt, az adós által kötött szerződések vagy más jognyilatkozatok bíróság előtti megtámadására a felperes - amely a Cstv. 3. §-a (1) bekezdésének c.) pontja értelmében nem vitásan az I. r. alperes hitelezőjének minősül - a keresetindításra jogosultsággal rendelkezett.

Alapvetően téves álláspont az is, hogy a Cstv. 40. §-ának (1) bekezdése szerinti perindítási határidő kezdő időpontjának vizsgálatánál figyelembe kellene (lehetne) venni azt, hogy a Cstv.-ben írt - a keresetben hivatkozott - megtámadási jogról a felperes, mint az adós hitelezője már a felszámolás elrendelése előtt tudomást szerzett. Nyilvánvalóan a felszámolás kezdő időpontja előtt a speciális csődjogi megtámadási határidő nem folyhat, különben előfordulhatna, hogy a hitelező nem tudná érvényesíteni a megtámadási jogát mire elkezdődik a felszámolás.

Az ítéltábla nem találta alaposnak a felperesi tudomásszerzésnek az elsőfokú ítéletben megállapítottaktól eltérő időpontokban történő megállapíthatóságával (megállapítandóságával) kapcsolatos fellebbezési érvelést ezt meghaladóan sem.

A Cstv. - jelen perben irányadó - szövege alapján megállapítható, hogy a 40. § (1) bekezdés c.) pontja objektív jellegű tényállás. Azaz a törvény nem kívánja meg, hogy a jogügyletben résztvevő felek tudata átfogja az adott jogügyletnek az adós hitelezőjére hátrányos eredményét, illetve, hogy a felek szándéka kifejezetten erre irányuljon. A Cstv. 40. §-a (1) bekezdésének c.) pontja akkor alkalmazható, ha a jogügylet tárgya egy hitelező előnyben részesítése, azaz ha egy hitelező a szerződés következtében objektíve előnyben részesül. Az említett rendelkezés alapján olyan jogügylet támadható meg, amely a felszámolási kérelem bírósághoz történt benyújtását megelőző 90 napon belül és azt követően kötött. Ez a feltétel az adott esetben nem vitásan megvalósult, így nincs jelentősége annak, hogy a jelen per tárgyát képező szerződés megkötésekor a II. r. alperes nem tudott (illetőleg a felszámolási eljárásban hozott bírósági végzések és a közzététel hiányosságai miatt), nem tudhatott arról, hogy az I. r. alperes ellen időközben felszámolási eljárást kezdeményeztek.

A fellebbezés hivatkozásaival szemben az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban is, hogy az alpereseknek az elsőfokú eljárás során nem sikerült megcáfolniuk a felperes okirattal bizonyított azon állítását, miszerint a felperes a keresetindítási lehetőségről, illetőleg az annak alapjául szolgáló tényekről csak a felszámoló tájékoztatásából, a 2012. június 20-i hitelezői ülésen szerzett tudomást.

A II. r. alperes fellebbezési érvelésével ellentétben ugyanis a perbeli ingatlanon tulajdonjoggal vagy annak - illetve az ingatlanhoz kapcsolódó más jognak - az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzése iránti igénnyel nem rendelkező felperes nem volt abban a helyzetben, hogy a II. r. alperes tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzése alapjául szolgáló szerződést az illetékes földhivataltól beszerezhesse, és annak tartalmát megismerhesse.

Az alperesek pedig az elsőfokú eljárás során nem állították - még kevéssé bizonyították -, hogy az adásvételi szerződésükről, vagy annak tartalmáról a felperes más módon vagy más eljárásban tudomást szerezhetett volna. A felperes által a keresetlevele mellékleteként csatolt 2012. június 20. napján készült jegyzőkönyvből megállapítható és az alperesek részéről meg nem cáfolt tény, hogy P.G. ügyvezető az I. r. alperes felszámolásának elrendelése előtti törvényes képviselője. Dr. E.Z. ügyvédjelölt útján a felszámoló felé a Cstv. 31. §-ának (1) bekezdése szerinti iratátadási kötelezettségének a perbeli adásvételi szerződés és tulajdoni lap másolat vonatkozásában 2012. június 1-jét megelőzően nem tett eleget. Így a felszámolás kezdő időpontjában azok nem álltak a felszámoló rendelkezésére. Mindezekből okszerű következtetést vont le az elsőfokú bíróság arra, hogy - miután az iratátadási kötelezettség nem teljesítése miatt ezt megelőzően a felszámoló sem volt abban a helyzetben, hogy a keresettel megtámadott szerződés tartalmát megismerje - a felperes a felszámolótól csak ezt követően, a hitelezői választmány alakítása céljából visszahívott ülésen 2012. június 20. napján, és pedig a felszámoló által a részére átadott szerződésből szerezhetett tudomást az alperesek közötti adásvétel tényéről, és az általuk aláírt szerződés tartalmáról.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt, hogy a felperes a keresetét a Cstv. 40. §-ának (1) bekezdése szerinti törvényes határidőben terjesztette elő 2012. szeptember 6-án.

A II. r. alperes a fellebbezésében nem támadta az elsőfokú ítéletnek azt a jogi álláspontját, miszerint az adott esetben nem nyert igazolást, ezért nem állapítható meg a Cstv. 40. §-a (4) bekezdésének a.) pontjában írt, a felperes szerződés megtámadási jogának gyakorlását kizáró ok fennállása.

A fent leírtakra tekintettel a felperes határidőben előterjesztett keresete alapján az elsőfokú bíróság minden szempontból megalapozottan állapította meg, hogy a Cstv. 40. §-a (1) bekezdésének c) pontjában foglalt törvényi feltételek jelen esetben fennállnak, és helytállóan vonta le az érvénytelenség jogkövetkezményeit.

Ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét - nem fellebbezett részében nem érintve - a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező II. r. alperes pervesztessége okán a saját - ügyvédi munkadíjból és a fellebbezési eljárási illeték igazolt megfizetéséből származó - másodfokú perköltségét maga viseli. A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján pedig köteles megtéríteni a felperesnek az ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét, amelynek összegét az ítéletábra - a Pp. 79. §-a alapján hivatalból - „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a.) - b.) pontja és 4/A. §-ának (1) bekezdése szerint - a Pp. 24. §-a (1) bekezdésének a.) pontja értelmében, 45 000 000 Ft fellebbezési pertárgy érték alapul vételével, ugyanakkor a (6)

bekezdés alkalmazásával - a fellebbezési ellenkérelem elkészítésével kifejtett ügyvédi tevékenységre és arra figyelemmel, hogy a másodfokú eljárásban tárgyalás tartására nem került sor - (27%-os áfát is tartalmazó) 285 750 Ft mérsékelt összegben állapította meg és annak megfizetésére a II. r. alperest a Pp. 217. §-ának (1) bekezdése szerinti határidőben kötelezte.

Debrecen, 2013. december hó 06. napján

. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Dr. Riczu András sk előadó bíró, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó